

Затвори всички в непокорство

Лука 15:11-24 ...Някой си човек имаше двама сина. 12 И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. **И той им раздели имота.** 13 И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там разпиля имота си с разпуснатия си живот. ...

17 А като дойде на себе си, рече: Колко наемници на баща ми имат излишек от хляб, а пък аз умирам от глад! 18 Ще стана да ида при баща си и ще му река: Тате, съгреших против небето и пред тебе; 19 **не съм вече достоен да се наричам твой син;** направи ме като един от наемниците си. 20 И стана и дойде при баща си. **А когато бе още далеч, видя го баща му, смили се, и като се завтече, хвърли се на врата му и го целуваше.** 21 Рече му синът: Тате, съгреших против небето и пред тебе; не съм достоен да се наричам твой син. 22 Но бащата рече на слугите си: Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, и турете пръстен на ръката му и обуца на нозете му; 23 докарайте угоеното теле и го заколете и нека ядем и се веселим; 24 защото този мой син бе мъртъв, и оживя, изгубен бе, **и се намери.** И почнаха да се веселят.

Римляни 11:30-32 Защото както вие някога се непокорявахте на Бога, но сега чрез тяхното непокорство сте придобили милост, та чрез показаната към вас милост и те сега да придобият милост, 31 също така и те сега се не покоряват. 32 **Защото Бог затвори всички в непокорство, та към всички да покаже милост.** (Баща му го затвори в непокорство за да му покаже милост. Той го чакаше да загуби всичко за да се върне при него)

Лука 15:10 Също така, казвам ви, има радост пред Божите ангели за един грешник, който се кае (защото е извървял пътя).

Защото душата, когато се отдели от своя Отец може или да се отрече от него напълно или да изгуби всичко докато се опитва да служи и на Бога и на Мамона.

Лука 16:13 Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и другия ще обикне, или ще се привърже към единия, а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона.

И когато загуби всичко само Небесния отец му предлага прошка. Няма как да останеш по средата:

2 Коринтяни 2:15-16 Защото пред Бог ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват. 16 На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот.

Кое е благоуханието? Милостта на Бога.

Гордостта те хвърля в пътя на погибелта, покаянието в обятията на Отца.

Римляни 11:33 О колко дълбоко е богатството на премъдростта и знанието на Бога! Колко са непостижими Неговите съдби, и неизследими пътищата Му!